

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11CoE/281/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215203576
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3215203576.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Martinom Máčajom, advokátom so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 31 815 138 a Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti povinnému: P. O., bytom H. XXX, o vymoženie 337,25 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 11. septembra 2015, č. k. 4Er/797/2015-11, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 103, § 159 ods. 3 a § 251 ods. 4 O.s.p. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom spísaným na exekútorskom úrade dňa 15.03.2015 sa oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu domáhal proti povinnému vykonania exekúcie pre vymoženie sumy 337,25 eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 14046/08 zo dňa 13.05.2009, ktorý podľa vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 15.06.2009 a vykonateľnosť dňa 18.06.2009. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 4Er/598/2009 bolo exekučné konanie voči povinnému vedené na podklade toho istého exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 14046/08 zo dňa 13.05.2009. Uznesením tamojšieho súdu č. k. 4Er/598/2009-88 zo dňa 15.01.2013 bola exekúcia voči povinnému zastavená pre nespôsobilosť exekučného titulu. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 23CoE/134/2013-119 zo dňa 22.07.2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uznesenie tamojšieho súdu č. k. 4Er/598/2009-88 zo dňa 15.01.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2013 v spojení uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23CoE/134/2013-119 zo dňa 22.07.2013. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1Oboer/293/2013-167, 1OboE/118/2013 zo dňa 19.05.2015 konanie o dovolaní oprávneného zastavil, návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania zamietol, dovolanie oprávneného odmietol a povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznal; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.08.2015. Súd prvého stupňa zastával názor, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už skôr právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania (iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). Z ustanovení § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúmať z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania. Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. možno vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania, t. j. ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku

exekučného konania, exekučný súd je povinný exekučné konanie zastaviť vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 251 ods. O.s.p. Vzhľadom k tomu, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné na exekučné konanie aplikovať ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Súd prvého stupňa konštatoval, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci súd už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením tamojšieho súdu č. k. 4Er/598/2009-88 zo dňa 15.01.2013 v spojení uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23CoE/134/2013-119 zo dňa 22.07.2013. Nakoľko uvedeným uznesením bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci (*rei iudicatae*), a teda keďže oprávnený podal v totožnej veci návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať a bolo potrebné exekučné konanie zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. b), f) O.s.p. a v § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. d) O.s.p. Zastával názor, že v tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. Napriek tomu exekučný súd o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/108/2012 zo dňa 23. januára 2013, ktoré k odvolaniu priložil. V danom prípade exekučný súd nesprávne aplikoval § 251 ods. 4, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 prvá veta a § 103 O.s.p., pretože v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z., aplikovať zásadu *res iudicata*. V zmysle § 159 ods. 3 Exekučného poriadku je pod vecou potrebné chápať len autoritatívne rozhodovanie o hmotnoprávných právach a povinnostiach účastníkov konania. Exekučné konanie však nemá vo svojom predmete „vec“, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť. Exekučné konanie predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Exekučné konanie nemá merito veci, o ktorom by sa rozhodovalo, ale predstavuje len proces. Akékoľvek skončenie exekučného konania preto nie je spôsobilé vytvoriť prekážku rozhodnutej veci. Zároveň oprávnený poukázal na vôľu zákonodarcu, ktorý v Exekučnom poriadku úmyselne neuvádza prekážku rozhodnutej veci ako vadu konania, ktorá by bránila ďalšiemu postupu. Záverom vyjadril názor, že exekučný súd svojím postupom a napadnutým rozhodnutím porušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, ktoré je chránené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a súčasne účastníkom odňal možnosť konať pred súdom. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z týchto dôvodov:

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom, spísaným do zápisnice na exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého dňa 15.03.2015, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie 337,25 eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 13.05.2009, sp. zn. SR 14046/08, ktorý podľa vyznačenej doložky mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 15.06.2009 a vykonateľnosť dňa 18.06.2009. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie, keďže pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci súd už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením č.k. 4Er/598/2009-88 zo dňa 15.01.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23CoE/134/2013-119 zo dňa 22.07.2013. Nakoľko uvedeným uznesením bolo právoplatne

rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae). Keďže oprávnený podal v totožnej veci návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať a súd prvého stupňa exekučné konanie zastavil pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že oprávnený sa už na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 13.05.2009, sp. zn. SR 14046/08, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému, a to na podklade návrhu na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice na exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého dňa 18.07.2009. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa uznesením č.k. 4Er/598/2009-88 zo dňa 15. januára 2013 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil z dôvodu, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore príslušnými ustanoveniami najmä § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice Rady 93/13/EHS. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23CoE/134/2013-119 zo dňa 22. júla 2013. Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal dovolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Oboer/293/2013-67, 1OboE/118/2013 zo dňa 19. mája 2015 tak, že konanie o odvolaní oprávneného zastavil, návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania zamietol, dovolanie oprávneného odmietol a povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.08.2015.

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odvolací súd konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406634-3406635>>, podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406637>> je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=26&p=22110>> teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>> je nutné vyvodit', že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami

sporového (nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania; ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406634-3406638>> v spojení s ust. § 251 ods. 4 O.s.p <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>>. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=26&p=13010>> neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ust. § 159 ods. 3 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406821>>, ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci súd prvého stupňa už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu, medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením č. k. 4Er/598/2009-88 zo dňa 15. januára 2013, ktorým exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Toto uznesenie, z ktorého nesporne vyplýva, že rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom pre vedenie exekúcie, nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23CoE/134/2013-119 zo dňa 22. júla 2013. Nakoľko uvedeným uznesením o zastavení exekúcie a jej vyhlásení za neprípustnú bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa zastáva právny názor, že uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 4Er/598/2009-88 zo dňa 15. januára 2013v spojení s uznesením tunajšieho krajského súdu č.k. 23CoE/134/2013-119 zo dňa 22. júla 2013, založilo prekážku rei iudicatae, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať, a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania, ako to správne konštatoval aj súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.